

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.7.2004
KOM(2004) 532 slutlig

2004/0183 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om införande av humana normer för fångstmetoder för vissa djurarter

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

GENOMFÖRANDE AV ÅTAGANDEN OCH KRAV SOM HÄRRÖR FRÅN AVTALET

1. INLEDNING

Gemenskapen beslutade 1998 att sluta två internationella avtal i syfte att fastställa normer för humana fångstmetoder på internationell nivå.

Det första avtalet slöts med Kanada och Ryska federationen och godkändes genom rådets beslut 98/142/EG av den 26 januari 1998¹ (nedan kallat avtalet).

Det andra avtalet avser Amerikas förenta stater och utgörs av ett godkänt protokoll. Avtalet godkändes genom rådets beslut 98/487/EG av den 13 juli 1998².

De åtaganden och krav som avtalen innebär måste nu genomföras av gemenskapen.

Av tydlighetsskäl kommer det nedan att hänvisas endast till avtalet, eftersom det är den mest utförliga akten. Avtalet med USA har dock stora likheter med det avtal som slutits med Ryska federationen och Kanada.

Avtalet kom till stånd genom en önskan om enighet när det gäller normer för humana fångstmetoder och om att undvika handelstvister med de viktigaste internationella pälsexportörerna.

Gemenskapen och Kanada har tillämpat avtalet provisoriskt sedan juni 1999 i avvaktan på att det skulle träda i kraft genom ratificering av Ryska federationen.

2. AVTALET

Avtalet om internationella normer för humana fångstmetoder innefattar 17 artiklar och 4 bilagor. Målen med avtalet är att fastställa normer för humana fångstmetoder, förbättra kommunikation och samarbete mellan parterna när det gäller genomförande och utformning av normerna och underlätta handeln med päls och fångstredskap mellan parterna. Syftet med normerna för humana fångstmetoder är att säkra en viss nivå på de fångade djurens välbefinnande, och att förbättra deras välbefinnande ytterligare.

¹ Rådets beslut 98/142/EC av den 26 januari 1998 om att ingå ett avtal om internationella normer för humana fångstmetoder mellan Europeiska gemenskapen, Kanada och Ryska federationen och att anta det godkända protokollet mellan Kanada och Europeiska gemenskapen om undertecknandet av nämnda avtal (EGT L 42, 14.2.1998, s. 40).

² Rådets beslut 98/487/EG av den 13 juli 1998 om att ingå ett internationellt avtal genom ett godkänt protokoll mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om normer för humana fångstmetoder (EGT L 219, 7.8.1998, s. 24).

Följande iakttagelser kan göras avseende avtalet:

Enligt avtalet är parterna skyldiga att inom fastställd tid förbjuda användningen av fasthållande och dödande fångstmetoder som inte uppfyller normerna för humana fångstmetoder för de 19³ djurarter⁴ som finns förtecknade i bilaga I till avtalet.

De fångstmetoder som används måste därför testas enligt fastställda normer för att man skall kunna garantera de fångade djurens välbefinnande. Lämpliga förfaranden måste därför fastställas för hur testade fångstmetoder skall godkännas. Avtalet gäller alla fångstmetoder (fällor) som är fasthållande eller dödande och som används inom viltvården för att fånga de 19 förtecknade vilda landlevande eller semiakvatiska däggdjuren. Fångsten kan göras för att bekämpa sjukdomar, för pälsens, skinnets eller köttets skull eller för bevarande av däggdjuren.

Parternas viktigaste skyldigheter fastställs i artikel 7 i avtalet. Enligt artikeln skall lämpliga rutiner fastställas för godkännande av fällor i enlighet med normerna och de behöriga myndigheterna skall se till att de fångstmetoder som används på deras territorier följer dessa normer. I tidtabellen i bilaga I anges när skyldigheterna senast skall fullgöras. Parterna måste kontrollera att fångstmetoder för att hålla fast djur är förenliga med de humana fångstmetoderna och godkända inom tre till fem år efter det att avtalet trätt i kraft, beroende på testprioriteringar och tillgång till testutrustning. För fångstmetoder avsedda att döda skall kontroll och godkännande ske fem år efter det att avtalet trätt i kraft. Icke godkända fångstmetoder skall förbjudas inom tre år efter det att perioderna ovan löpt ut.

Avtalets parter skall främja forskning om den pågående utformningen av normerna samt utvärdera och uppdatera bilaga I till avtalet. Enligt avtalet skall parterna förbättra de vetenskapliga kunskaperna för utvärdering av hur fångade djur mår (t.ex. forskning om vissa mätvärden). Vardera part skall främja ytterligare forskning om följande arter: *ondatra zibethicus* (bisamråtta) – Europeiska gemenskapen, *procyon lotor* – Kanada, *martes zibellina* – Ryska federationen. Kommissionen har uppfyllt detta krav i och med att man har beställt en studie om bisamråttor. Slutrapporten lades fram i juni 2003 och behandlar beteende och fysiologiska aspekter (t.ex. hjärtrytm) hos fångade bisamråttor.

Avtalets fyra bilagor innehåller en beskrivning av humana fångstmetoder, förteckningen över de berörda djurarterna, en tidsplan för genomförande, riktlinjer för testning av fällor och för forskning om den fortlöpande utvecklingen av fångstmetoder, forskningsprogram för att bättre definiera normernas omfattning, föreskrifter för ett skiljedomsorgan och parternas förklaringar.

³ Under förhandlingarna ökades antalet djurarter i bilaga I.2 i avtalet från 13 till 19 på begäran av de andra parterna som ville att fler europeiska arter skulle ingå.

⁴

<i>canis latrans</i> , prärievarg	<i>martes americana</i> , amerikansk mård
<i>felix rufus</i> , rödlo	
<i>martes pennanti</i> , fischer	<i>ondatra zibethicus</i> , bisamråtta
<i>procyon lotor</i> , tvättbjörn	<i>martes zibellina</i> , sobel
<i>mustela erminea</i> , hermelin	<i>lynx lynx</i> , lo
<i>lynx canadensis</i> , nordamerikansk lo	<i>meles meles</i> , grävling
<i>taxidea taxus</i> , nordamerikansk grävling	<i>canis lupus</i> , varg
<i>nyctereutes procyonoides</i> , mårhund	<i>castor fiber</i> , bäver
<i>castor canadensis</i> , nordamerikansk bäver	<i>lutra lutra</i> , utter
<i>lutra canadensis</i> , nordamerikansk utter	<i>martes martes</i> , skogsmård

I "Förklaring från Europeiska gemenskaperna" fastställs att gemenskapen "inte kommer att vidtaga några åtgärder för att genomföra rådets förordning (EEG) nr 3254/91 under den tid som rimligen behövs för de övriga parterna att ratificera avtalet och, efter ratificeringen, så länge som avtalet gäller och genomförs i enlighet med bestämmelserna."

En studie⁵ genomfördes på kommissionens vägnar om hur skyldigheterna enligt avtalet redan genomförs genom befintlig lagstiftning i medlemsstaterna. Enligt tillgänglig information fångas djur i medlemsstaterna vanligen i samband med sjukdomsbekämpning eller till följd av att djuren förstör skörd, skadar egendom, är sjuka, hotar viltet eller orsakar översvämning. I fyra medlemsstater fångas vissa arter för pälsens skull. Medlemsstaterna har i allmänhet inte anpassat sin lagstiftning för att genomföra avtalet. Befintlig nationell lagstiftning varierar mellan medlemsstaterna i fråga om fångstmetoder på nationell och regional nivå. Det är således nödvändigt att harmonisera lagstiftningen så att gemenskapen kan fullfölja sina åtaganden enligt avtalet.

Samråd har skett med aktörer, experter och icke-statliga organisationer (NGO). Deras åsikter om bland annat testning av fångstmetoder och förfarandet för godkännande har beaktats i detta förslag. Man anser emellertid inte att det behövs någon centraliserad anläggning i gemenskapen för testning och inte heller gemenskapsfinansiering för testning av fällor.

3. SAMBAND MELLAN LAGSTIFTNING OCH UTKASTET TILL DIREKTIV

I gemenskapen är det förbjudet att använda rävsax enligt artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 3254/91 av den 4 november 1991 om förbud mot användning av rävsax inom gemenskapen, samt mot införsel av skinn och varor som tillverkats av delar från vissa vilda djurarter med ursprung i länder där man använder rävsax, eller där djur fångas på ett sätt som inte motsvarar internationella normer för humana fångstmetoder⁶.

I artikel 3.1 förbjuds import till gemenskapen av skinn och varor som tillverkats av delar från 13 särskilt angivna vilda djurarter. Sådan import är dock tillåten från tredje land som i sin lagstiftning eller sina administrativa bestämmelser förbjuder användningen av rävsax och från tredje länder som för dessa 13 arter tillämpar internationella normer för humana fångstmetoder.

Avtalet (särskilt artikel 5) möjliggör för gemenskapen att bibehålla detta generella förbud. Även efter det att det nya direktivet har antagits kommer användningen av alla typer av rävsaxar, även de som uppfyller normerna för humana fångstmetoder, att vara förbjudna i gemenskapen.

I praktiken kommer det nya direktivet därför endast gälla andra fällor än rävsaxar som producenter vill få klassade som humana. När det gäller andra djurarter än de 19 som nämns i bilagorna till avtalet kommer det vara möjligt att använda fällor (utom rävsaxar) som inte uppfyller normerna för humana fångstmetoder, om dessa följer annan gemenskapslagstiftning.

⁵ 'Evaluation of the situation in the Member States' as a technical support for the preparation of the implementation of the Agreement' av FACE (Federation of Associations for Hunting and Conservation of the EU) 1999-2000.

⁶ Rådets förordning (EG) nr 3254/91, EGT L 308, 9.11.1991, s. 1.

Förslaget genomför avtalets miljödel och begränsar sig när det gäller tillämpningsområde och innehåll till det som krävs för att Europeiska gemenskapen skall kunna uppfylla sina internationella åtaganden och se till att normerna för humana fångstmetoder följs.

Syftet med förslaget är inte att harmonisera alla tekniska krav för saluföring eller utsläppande på marknaden av fällor. Förslaget innebär endast ett förbud mot användning av inhumana metoder för att fånga djur av de förtecknade arterna.

De handelsrelaterade delarna av avtalet om främjande av internationell handel med pälsprodukter tillverkade av päls från fångade djur av de arter som omfattas av avtalet kommer att åtgärdas genom en ändring av bilagan till förordning (EEG) nr 3254/91, som kommer att innebära att antalet förtecknade vilda djurarter ökar från 13 till 19.

4. UTKASTET TILL DIREKTIV

Rättslig grund och skäl

Avtalet föreslås genomföras genom ett direktiv, vilket ligger i linje med proportionalitetsprincipen. Det ger den flexibilitet som behövs för att man skall kunna hantera olika situationer och lättare kunna anpassa befintliga nationella och regionala bestämmelser i medlemsstaterna. De flesta av avtalets krav är utformade på ett flexibelt sätt och passar bättre i ett direktiv än i en förordning.

Artikel 175 har valts ut som rättslig grund till förslaget, eftersom direktivet är avsett att spela en viktig roll för skydd och bevarande av arter av vilda djur genom att tillhandahålla en tillräcklig djurskyddsnivå för de fångade djuren. Syftet med förslaget är att inom gemenskapen genomföra internationellt överenskomna normer för humana fångstmetoder för att bidra till, främja och öka djur- och artskyddet genom att man undviker att tillfoga det fångade djuret onödig stress och smärta.

Syftet med direktivet är inte att ta ifrån medlemsstaterna möjligheten att bibehålla eller anta striktare regler om fångstmetoder och jakt i framtiden. Medlemsstaterna skulle till exempel kunna tänkas vilja tillämpa normerna för humana fångstmetoder för fler djurarter än de 19 som nämns.

Artikel 175 är en lämplig rättslig grund, eftersom den gör det möjligt för medlemsstaterna att anta striktare bestämmelser på grundval av artikel 176, på villkor att bestämmelserna är förenliga med fördraget, särskilt dess regler om fri rörlighet för varor.

Bestämmelser

Förslagets artikel 1 behandlar syfte och tillämpningsområde. I direktivet fastställs normer för humana fångstmetoder, krav på fångstmetoderna, tekniska bestämmelser för testning av fångstmetoder och godkännande av fällor för infångande av vissa vilda djurarter. Direktivet gäller fångstmetoder för de däggdjur som förtecknas i bilaga I och som fångas i samband med viltvård, sjukdomsbekämpning och bevarande av däggdjur eller för pälsens, skinnets eller köttets skull.

I artikel 2 i förslaget definieras de termer som används i bestämmelserna.

Enligt artikel 3 i förslaget skall medlemsstaterna utse behöriga myndigheter för genomförandet av detta direktiv.

I artikel 4 i förslaget fastställs villkor för den allmänna användningen av fällor. Efter den 1 januari 2009 får endast godkända fällor användas för att fånga de 19 förtecknade djurarterna. Enligt den artikeln får fällor som godkänts i tredje land tillåtas i gemenskapen.

Enligt artikel 5 skall medlemsstaterna se till att det från och med den 1 januari 2012 inte används några fångstmetoder som inte uppfyller normerna för humana fångstmetoder. I punkterna 2 och 3 fastställs kriterier för humana fasthållande eller dödande fångstmetoder.

I artikel 6 återfinns undantagen till de allmänna bestämmelserna i artikel 4.1 och artikel 5. Undantag kan endast beviljas från fall till fall av särskilda skäl, som allmänhetens hälsa och säkerhet, skydd av offentlig och privat äganderätt, forskning, utbildning, återutsättning, uppfödning, skydd av vilda djur och växter eller för att tillåta användning av traditionella träfällor för att bevara ursprungsbefolkningars kulturarv. Användningen av en fälla kan också tillåtas temporärt i väntan på forskningsresultat om alternativa fällor. Medlemsstater får också ge tillstånd till enskilda att konstruera och använda fällor som når upp till den standard som de behöriga myndigheterna godkänt. Fällor som konstruerats av enskilda skall vara enkla hemmabyggen för privat användning. Av praktiska skäl kan inte systemet för godkännande och alla krav på en industriell tillverkare tillämpas i dessa fall. Om en medlemsstat vill tillåta en sådan fälla måste den behöriga myndigheten godkänna utformningen av fällan och utfärda lämpliga bestämmelser inom ramen för sitt eget regelverk. Det är på detta stadium inte möjligt att fastställa en lämplig utformning för alla hemmagjorda fällor. Den behöriga myndigheten bör emellertid kontrollera fällorna gentemot de fastställda normerna för humana fångstmetoder utan att formellt behöva gå igenom alla förfaranden för testning och godkännande.

I artikel 7 behandlas godkännande av fällor i de fall fällorna och fångstmetoderna i tester har visat sig uppfylla normerna för humana fångstmetoder. Detta innebär att medlemsstaterna endast skall godkänna sådana fällor och fångstmetoder som har testats och visat sig uppfylla normerna för humana fångstmetoder. För dessa fällor har de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skyldighet att utfärda ett standardgodkännande med eventuella särskilda villkor och restriktioner för användningen av fällorna i fråga.

Ett standardgodkännande kommer att bidra till att förfarandena harmoniseras på ett bättre sätt när det gäller godkännande och det kommer också att underlätta ömsesidigt erkännande. Sålunda kommer ett standardgodkännande utarbetas på grundval av artikel 14.

Enligt artikel 8 skall medlemsstaterna se till att jägarna är kompetenta och har rimlig kunskap eller ges utbildning.

Enligt artikel 9 skall medlemsstaterna kräva att tillverkarna märker godkända fällor och förser dem med instruktioner för lämplig gillring, säker drift och underhåll.

Enligt artikel 10 skall medlemsstaterna främja forskning om förbättring av och ökat tillämpningsområde för normerna för humana fångstmetoder i syfte att öka de fångade djurens välbefinnande. Detta innebär inte att kommissionen inte också skall främja sådan forskning.

Artikel 11 behandlar påföljder.

Enligt artikel 12 skall kommissionen och medlemsstaterna utbyta uppgifter. Medlemsstaterna skall också se till att nödvändiga åtgärder vidtas för att upplysa allmänheten om de bestämmelser som antagits genom detta direktiv.

Enligt artikel 13 skall kommissionen biträddas av den kommitté som inrättades genom artikel 18 i rådets förordning 338/97/EEG av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem⁷, och som skall agera i egenskap av föreskrivande kommitté. Syftet är att kommittén skall bistå i genomförandet av direktivet och godkänna tekniska ändringar av bilagan till direktivet. Det föreslås att vetenskapliga och tekniska uppgifter avseende normerna och testerna i bilagan skall ses över av kommittén. Kommittén förväntas också yttra sig om godkännande och forskning om förbättrade normer. Den skall också bistå i anordnandet av möten med avtalets gemensamma förvaltningskommitté.

I artikel 14 behandlas genomförandebestämmelser och ändringar som kräver att kommissionen agerar i enlighet med kommittéförfarandet och fastställer villkor och kriterier för meddelanden, överföring av uppgifter och utformning av ett standardgodkännande. När så är nödvändigt skall kommissionen ändra bilagorna till direktivet i enlighet med kommittéförfarandet.

Enligt artikel 15 får medlemsstaterna bibehålla eller införa striktare bestämmelser.

Artikel 16 behandlar införlivande. Tidsfristen för detta är den 31 december 2005.

Artikel 17 behandlar ikraftträdande.

Artikel 18 är en standardklausul om adressater.

De fyra bilagorna innehåller en förteckning över de berörda djurarterna (bilaga I), normerna för humana fångstmetoder (bilaga II), tekniska föreskrifter för testning av fångstmetoder (bilaga III) och forskningsrelaterade detaljer (bilaga IV).

5. EFFEKTER

När det gäller bedömningen av effekter beslutade kommissionen i november 2002, i samband med att lagstiftnings- och arbetsprogrammet för 2003 antogs, att inte låta detta förslag ingå i förteckningen över förslag som måste genomgå en utvidgad konsekvensanalys. Det bör påpekas att konsekvensanalysen allmänt används som ett redskap för att förbättra kvalitet och samstämmighet i den politiska utvecklingen. I detta fall har rådet emellertid redan slutit avtalet och godkänt de föreslagna bestämmelserna. Av ovan nämnda skäl har det inte gjorts någon särskild konsekvensanalys.

⁷ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

Det här direktivet medför inga budgetkonsekvenser för gemenskapen. Budgetkonsekvenser uppstår genom avtalets krav på testning och godkännande av fällor. Kostnaden för att byta ut fällor som inte är godkända kan också bli betydande. Det är svårt att förutse kostnaderna, eftersom de kommer att variera beroende på målart. Testning i fält av en fångstmetod för en vanlig djurart tar mindre tid och kostar därför mindre än när det gäller arter som mer sällan fångas i fällor. En grov uppskattning är att testning av en fångstmetod enligt normerna för en viss djurart kan kosta mellan 30 000 och 100 000 euro beroende på fälla och djurart.

Med tanke på att kostnaderna är relativt låga föreslås det att medlemsstaterna står för dem. Det finns många olika valmöjligheter för medlemsstaterna, med olika fördelar och nackdelar. Medlemsstaterna, tillverkarna av fällor eller användarna skulle kunna stå för kostnaderna. Om tillverkarna betalar kommer antalet fällor som skickas för testning att begränsas till fällor som används i stor utsträckning så att tillverkarna kan vara rimligt säkra på att få tillbaka pengarna. Dessa skulle kunna visa sig mindre humana än andra metoder som utvecklas på ett senare stadium. Detta skulle kunna resultera i att det inte existerar några godkända fällor för vissa arter och att det inte kan garanteras att mer humana fällor tas fram. Om det inte finns några fällor att ta till finns det en risk att gift används för sjukdomsbekämpning, något som orsakar lidande för djuren och kan ha negativa miljöeffekter. Ytterligare effekter av ett sådant scenario skulle kunna vara minskad biologisk mångfald och skador orsakade av översvämningar (bisamrättor). Förslaget lämnar ett visst handlingsutrymme när det gäller testning av fångstmetoder och godkännande av fällor så att potentiellt negativa effekter skall kunna undvikas. Det kan bli nödvändigt att se över finansieringsmöjligheterna mot bakgrund av erfarenheter av direktivets genomförande.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om införande av humana normer för fångstmetoder för vissa djurarter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁸,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁰,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget¹¹, och

av följande skäl:

- (1) År 1998 godkände gemenskapen två avtal om internationella normer för humana fångstmetoder genom rådets beslut 98/142/EG av den 26 januari 1998 om att ingå ett avtal om internationella normer för humana fångstmetoder mellan Europeiska gemenskapen, Kanada och Ryska federationen och att anta det godkända protokollet mellan Kanada och Europeiska gemenskapen om undertecknandet av nämnda avtal¹², och rådets beslut 98/487/EG av den 13 juli 1998 om att ingå ett internationellt avtal genom ett godkänt protokoll mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om normer för humana fångstmetoder¹³. De åtaganden och skyldigheter som avtalet innebär bör således genomföras.
- (2) Syftet med avtalen är inte bara att se till att de internationella normerna för humana fångstmetoder följs när det gäller de rent tekniska aspekterna, utan också att de metoder som används för att fånga de 19 arterna i fråga uppfyller normerna. Införandet av normerna medför också att jägarna behöver särskild utbildning.

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹² EGT L 42, 14.2.1998, s. 40.

¹³ EGT L 219, 7.8.1998, s. 24.

- (3) Eftersom de humana fångstmetoderna måste vara selektiva, effektiva och uppfylla relevanta krav på säkerhet för människor kommer tillämpningen av normerna att ha en positiv effekt på de fångade djurens välbefinnande, vilket kommer att bidra till skyddet av vilda djur både i och utanför gemenskapen. Ett tillräckligt djurskydd för vilda djur som fångas för viltvård eller för bevarande av däggdjuren i fråga bör bidra till att uppfylla målen för gemenskapens miljöpolitik. Därigenom kommer gemenskapen att bidra till en försiktig, hållbar och rationell användning av naturresurser och främja internationella åtgärder för att hantera globala miljöproblem.
- (4) Om de humana fångstmetoderna skall tillämpas effektivt måste metoderna godkännas enligt normerna för humana fångstmetoder, men också användas av kvalificerade jägare, i enlighet med normerna.
- (5) Fångstmetoderna bör godkännas först efter testning. Testning och godkännande behöver inte göras av ett och samma organ eller ens i ett och samma land, under förutsättning att kraven i detta direktiv uppfylls. Godkända fållor bör lätt kunna identifieras och det bör finnas anvisningar om hur de skall användas för att normerna för humana fångstmetoder skall vara uppfyllda. När perioden för testning och godkännande löpt ut skall icke godkända fållor inte kunna få användas, utom med särskilt tillstånd som utfärdas i allmänhetens intresse.
- (6) Forskning om förbättrade normer för humana fångstmetoder bör främjas och uppmuntras.
- (7) Det här direktivet påverkar inte striktare gemenskapslagstiftning, som rådets förordning (EEG) nr 3254/91 av den 4 november 1991 om förbud mot användning av rävsax inom gemenskapen, samt mot införsel av skinn och varor som tillverkats av delar från vissa vilda djurarter med ursprung i länder där man använder rävsax, eller där djur fångas på ett sätt som inte motsvarar internationella normer för humana fångstmetoder¹⁴. All användning av rävsaxar kommer även i fortsättningen att vara förbjuden i gemenskapen.
- (8) Det här direktivet påverkar inte heller artiklarna 12 och 15 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter¹⁵.
- (9) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det, för att det här direktivets grundläggande mål skall kunna uppnås, nödvändigt och lämpligt att införa bestämmelser om genomförande av gemenskapens åtaganden enligt avtalen om internationella normer för humana fångstmetoder enligt besluten 98/142/EG och 98/487/EG. Det här direktivet går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i enlighet med vad som står i artikel 5 tredje stycket i fördraget.
- (10) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁶.

¹⁴ Rådets förordning (EG) nr 3254/91, EGT L 308, 9.11.1991, s. 1.

¹⁵ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

¹⁶ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I det här direktivet fastställs normer för humana fångstmetoder, krav för fångstmetoder, tekniska föreskrifter för testning av fångstmetoder och godkännande av fällor för infångande av vissa vilda djurarter.
2. Direktivet gäller för fällor som används för att fånga de vilda däggdjur som finns förtecknade i bilaga I för viltvård, sjukdomsbekämpning, infångande av däggdjur för bevarande eller för pälsens, skinnets eller köttets skull.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *“fällor”*: mekaniska fångstanordningar utformade för att döda eller hålla fast djur av de arter som förtecknas i bilaga I.
2. *“fångstmetoder”*: fällorna och hur de gillras: (t.ex. vilka arter de är avsedda för, placering, bete och naturliga miljöförhållanden).
3. *“fasthållande fångstmetoder”*: fällor som är utformade och gillrade inte för att döda det fångade djuret, utan för att hålla fast det så att en människa kan komma i direkt kontakt med det.
4. *“dödande fångstmetoder”*: fällor som är utformade och gillrade för att döda djur av målarten.
5. *“jägare”*: en person med tillstånd från den behöriga myndigheten i en medlemsstat att använda fällor för att fånga de djurarter som finns förtecknade i bilaga I.

Artikel 3

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat bör fastställa vilka behöriga myndigheter som ansvarar för genomförandet av detta direktiv.
2. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen de behöriga myndigheternas namn och adress senast den 31 december 2005. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta och offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheterna i *Europeiska unionens officiella tidning*. Samma förfarande skall gälla vid ändringar av förteckningen över behöriga myndigheter.

Artikel 4

Användning av fällor

1. Från och med den 1 januari 2009 skall medlemsstaterna se till att fällor som används uppfyller de normer för humana fångstmetoder som fastställs i bilaga II och att fällorna är godkända av de behöriga myndigheterna.
2. Medlemsstaterna får tillåta att fällor som är godkända i tredje land och som uppfyller normerna för humana fångstmetoder används på deras territorium. Om medlemsstaterna inte tillåter detta skall de redogöra för sina skäl till detta och skriftligen meddela det tredje landet i fråga samt kommissionen.

Artikel 5

Fångstmetoder

1. Från och med den 1 januari 2012 skall medlemsstaterna se till att endast sådana fångstmetoder används som uppfyller de normer för humana fångstmetoder som fastställs i bilaga II.
2. En fasthållande fångstmetod skall anses human om den uppfyller följande villkor:
 - a) Antalet exemplar av samma målart från vilka uppgifterna hämtas är minst 20, och
 - b) minst 80 procent av de djur som avses i punkt a) uppvisar inte någon av de indikatorer som anges i punkt 2.2 i bilaga II.
3. En dödande fångstmetod skall anses human om den uppfyller följande villkor:
 - a) Antalet exemplar av samma målart från vilka uppgifterna hämtas är minst 12, och
 - b) minst 80 procent av de djur som avses i punkt a) är medvetslösa och har förlorat känslan inom den tidsgräns som fastställs i punkt 3.2 i bilaga II och ända fram till döden.

Artikel 6

Undantag

1. Förutsatt att de inte tillämpas på ett sätt som underminerar syftet med detta direktiv får undantag från kraven i artikel 4.1 och artikel 5 beviljas från fall till fall av de behöriga myndigheterna, av följande skäl:
 - a) Allmänhetens hälsa och säkerhet.
 - b) Skydd av offentlig och privat äganderätt.

- c) Forskning, utbildning, återutsättning, uppfödning eller skydd av vilda djur och växter.
 - d) När det gäller traditionella träfällor, nödvändigheten av att bevara ursprungsbefolkningens kulturarv.
 - e) Vid temporär användning av en särskild fälla för en särskild art eller vid särskilda miljöförhållanden; användningstiden skall fastställas av de behöriga myndigheterna och man skall arbeta med att utveckla alternativ.
 - f) Från fall till fall får enskilda ges tillstånd att konstruera och använda fällor som når upp till den standard som de behöriga myndigheterna godkänt.
- 2. Undantag som beviljas i enlighet med punkt 1 skall åtföljas av skriftliga motiveringar och eventuella villkor.
 - 3. Den behöriga myndigheten skall underrätta kommissionen om beviljade undantag och skicka de skriftliga motiveringarna och villkoren.

Artikel 7

Godkännande

- 1. När fällorna och fångstmetoderna har testats och befunnits uppfylla normerna för humana fångstmetoder skall medlemsstaterna se till att den behöriga myndigheten godkänner fällorna.
- 2. Medlemsstaterna skall se till att ett standardgodkännande utfärdas för sådana fällor som har godkänts enligt artikel 4.1.
- 3. Utan att det påverkar nationella förbud mot fällor skall ett standardgodkännande som har utfärdats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat i enlighet med det här direktivet gälla även i andra medlemsstater.
- 4. Den behöriga myndigheten skall på godkännandet ange eventuella särskilda villkor eller restriktioner för användningen av fällan.
- 5. Innan en fälla godkänns skall de behöriga myndigheten se till att det organ som ansvarar för testningen har tillämpat de tekniska föreskrifter för testning av fångstmetoder som fastställs i bilaga III och att den behöriga myndigheten fått en rapport i enlighet med punkt 1.6 i den bilagan.

Artikel 8

Jägare

Medlemsstaterna skall se till att jägarna får särskild utbildning (eller har motsvarande praktisk erfarenhet, kompetens eller kunskap) i att fånga djur i enlighet med normerna för humana fångstmetoder.

Artikel 9

Tillverkare

Medlemsstaterna skall av tillverkarna kräva att de märker godkända fällor och förser dem med instruktioner för lämplig gillring, säker drift och underhåll.

Artikel 10

Forskning

Medlemsstaterna skall främja forskning om hur normerna för humana fångstmetoder kan förbättras och om fångade djurs välbefinnande i enlighet med bilaga IV.

Artikel 11

Påföljder

Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 16.1 och utan dröjsmål meddela eventuella ändringar som påverkar bestämmelserna.

Artikel 12

Överföring av uppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall ge varandra den information som är nödvändig för genomförandet av detta direktiv.
2. Medlemsstaterna skall se till att nödvändiga åtgärder vidtas för att upplysa allmänheten om de bestämmelser som antagits genom detta direktiv.

Artikel 13

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättades genom artikel 18 i rådets direktiv 338/97/EEG¹⁷, nedan kallad kommittén.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

¹⁷ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 14

Genomförandebestämmelser och ändringar

1. I enlighet med förfarandet i artikel 13.2 skall kommissionen fastställa villkor och kriterier för
 - a) meddelanden enligt artikel 4.2 och 6.1,
 - b) överföring av uppgifter enligt artikel 12,
 - c) utformning av ett standardgodkännande för tillämpning av artikel 7.

Kommissionen skall vid behov och i enlighet med artikel 13.2 anta ytterligare genomförandeåtgärder.

2. Om bilagorna till avtalet och det godkända protokollet i beslut 98/142/EG och 98/487/EG ändras skall kommissionen i enlighet med artikel 13.2 ändra bilagorna till det här direktivet på motsvarande sätt.

Artikel 15

Förhållande till nationell rätt

Medlemsstaterna får bibehålla eller införa striktare bestämmelser än dem som fastställs i det här direktivet för skydd av djur och djurarterna i bilaga I. De skall underrätta kommissionen om sådana åtgärder.

Artikel 16

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall anta och senast den 31 december 2005 offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Vidare skall de omedelbart till kommissionen översända texten till bestämmelserna tillsammans med en korrelationstabell där bestämmelserna jämförs med detta direktiv.

De skall tillämpa bestämmelserna från och med den 1 januari 2006.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 17

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DJURARTER

Normerna för humana fångstmetoder tillämpas på följande djurarter:

<i>Canis latrans</i>	Prärievarg	<i>Martes americana</i>	Amerikansk mård
<i>Martes pennanti</i>	Fischer	<i>Ondatra zibethicus</i>	Bisamråtta
<i>Procyon lotor</i>	Tvättbjörn	<i>Martes zibellina</i>	Sobel
<i>Mustela erminea</i>	Hermelin	<i>Lynx lynx</i>	Lo
<i>Lynx canadensis</i>	Nordamerikansk lo	<i>Meles meles</i>	Grävling
<i>Taxidea taxus</i>	Amerikansk grävling	<i>Canis lupus</i>	Varg
<i>Castor fiber</i>	Bäver	<i>Castor canadensis</i>	Nordamerikansk bäver
<i>Lutra lutra</i>	Utter	<i>Felis rufus</i>	Rödlo
<i>Lutra canadensis</i>	Kanadensisk utter	<i>Martes martes</i>	Skogsmård
<i>Nyctereutes procyonoides</i>	Mårdhund		

BILAGA II

1. NORMER FÖR HUMANA FÅNGSTMETODER

1.1. Mål

Målet med normerna är att säkerställa en tillräcklig nivå av välbefinnande för tillfångatagna djur och att ytterligare förbättra djurskyddet.

Även om fångstmetoderna måste uppfylla kraven i det här direktivet bör det övervägas att fortsätta att förbättra utformningen och gillringen av fällor, särskilt för att

- a) förbättra välbefinnandet för de djur som fångats i fasthållande fällor medan de sitter fast,
- b) påskynda att djuret blir medvetslöst och förlorar känslan när det fångats i en dödande fälla, och
- c) minimera fångsten av djur som inte är avsedda att fångas i fällan.

1.2. Princip

Vid utvärderingen av om en fångstmetod är human eller inte, måste det fångade djurets välbefinnande bedömas.

1.3. Allmänna överväganden

Djurens välbefinnande kan anges utifrån hur lätt eller svårt djuren har att klara kraven från omgivningen och i vilken utsträckning de misslyckas. Eftersom djur använder olika metoder för att klara kraven från omgivningen, måste olika metoder användas för att bedöma deras välbefinnande.

Fångade djurs välbefinnande omfattar fysiologiska indikatorer, skadeindikatorer och beteendeindikatorer. Eftersom vissa av dessa indikatorer inte har undersökts för flera arter, kommer det att krävas ytterligare vetenskapliga undersökningar för att, om det är lämpligt, ange tröskelvärdena i normerna.

Även om välbefinnande kan variera kraftigt, är termen "human" reserverad för de fångstmetoder där välbefinnandet för de berörda djuren hålls på en tillräcklig nivå, även om det måste erkännas att det i vissa situationer i fråga om dödande fällor alltid förekommer en kort period under vilken nivån av välbefinnande är låg.

De tröskelvärden som fastställs i normerna för godkännande av fällor omfattar

- a) när det gäller fasthållande fällor, den tidpunkt när indikatorerna visar att nivån på det fångade djurets välbefinnande är låg, och
- b) när det gäller dödande fällor, tiden fram till medvetslöshet och förlust av känslan och upprätthållandet av det tillståndet tills djuret dör.

2. KRAV PÅ FASTHÅLLANDE FÅNGSTMETODER

2.1. Parametrar

Vid utvärderingen av om en fasthållande fångstmetod uppfyller dessa normer, måste djurets välbefinnande bedömas.

Parametrarna måste omfatta de beteendeindikatorer och skadeindikatorer som är förtecknade i punkt 2.2 i bilaga II.

Betydelsen av var och en av dessa parametrar måste bedömas.

2.2. Indikatorer

Beteendeindikatorer erkänns som indikatorer på dåligt välbefinnande för fångade vilda djur i följande situationer:

- a) Djuret biter sig självt, vilket leder till svåra skador (självstympning).
- b) Extrem orörlighet och inga reaktioner.

Följande skador erkänns som indikatorer på dåligt välbefinnande hos tillfångatagna vilda djur:

- a) Fraktur.
- b) Urledvridning vid framknä eller hasled.
- c) Avklippta senor eller ledband.
- d) Allvarigare skador på benhinnan.
- e) Allvarigare yttre eller inre blödning.
- f) Allvarigare skelettmuskulaturskada.
- g) Blodbrist i en extremitet.
- h) Skada på permanent tand med blottläggande av pulpan.
- i) Ögonskada inklusive skador på hornhinnan.
- j) Skador på ryggmärgen.
- k) Allvarliga skador på inre organ.
- l) Skador på hjärtmuskeln.
- m) Amputation.
- n) Död.

3. KRAV PÅ DÖDANDE FÅNGSTMETODER

3.1. Parametrar

Tidpunkten då medvetslöshet och förlust av känseln inträder till följd av den teknik som används för att döda djuret måste bestämmas, och upprätthållandet av detta tillstånd tills döden inträffar måste kontrolleras (dvs. tills hjärtverksamheten definitivt har upphört).

Medvetslöshet och förlust av känseln måste övervakas genom att ögon- och ögonlocksreflexer kontrolleras eller genom någon annan lämplig ersättningsparameter som är vetenskapligt bevisad.

Om ytterligare tester måste göras för att avgöra om fångstmetoden uppfyller normerna kan en EEG-mätning (elektroencefalogram), mätning av visuellt framkallat svar (VER) eller av ljudmässigt framkallat svar (SER) utföras.

3.2. Indikatorer och tidsgränser

Tidsgräns för förlust av ögon- och ögonlocksreflexer	Art
45 sekunder	<i>Mustela erminea</i>
120 sekunder	<i>Martes americana</i> , <i>Martes zibellina</i> , <i>Martes martes</i>
300 sekunder *	Alla övriga arter i bilaga I till det här direktivet

* Denna tidsgräns kommer att ses över för att anpassa kravet på tidsgränser från art till art, i syfte att minska tidsgränsen från 300 till 180 sekunder, och för att fastställa en tidsram för genomförande.

BILAGA III

1. TEKNISKA FÖRESKRIFTER FÖR TESTNING AV FÅNGSTMETODER

För att säkerställa noggrannhet och tillförlitlighet och för att visa att fångstmetoderna uppfyller kraven i normerna skall undersökningar för att testa fångstmetoderna följa de allmänna principerna för god experimentell praxis.

Om det finns testförfaranden fastställda inom ramen för ISO, Internationella standardiseringsorganisationen, och om de är relevanta för bedömningen av om fångstmetoderna överensstämmer med några eller alla av kraven i normerna, skall ISO-förfarandena användas där det är lämpligt.

1.1. Allmänna bestämmelser

Testerna skall utföras enligt omfattande undersökningsprotokoll.

Fällans mekanism skall testas.

Testning av fällan "på fältet" skall vara särskilt inriktad på bedömning av fällans selektivitet. Det testet kan också användas för att samla in uppgifter om fällans effektivitet och användarsäkerhet.

Fasthållande fällor skall testas i en inhägnad, särskilt i syfte att bedöma beteendemässiga och fysiologiska parametrar. Dödande fällor skall testas i en inhägnad, särskilt i syfte att fastställa medvetlösheten hos djuren.

Vid fälttester skall fällorna kontrolleras dagligen.

Effektiviteten hos dödande fällor som gör måldjuret medvetslöst och dödar det skall testas på rörliga djur genom mätningar i laboratorium, i en inhägnad och i fält. Fällans förmåga att träffa måldjuret på vitala ställen skall värderas.

De olika testernas inbördes ordningsföljd kan varieras för att säkerställa den mest effektiva bedömningen av de fällor som testas.

Fällorna skall inte utsätta användaren för onödig fara vid normal användning.

Om det är lämpligt skall en vidare serie åtgärder kontrolleras när fällorna testas. Fälttesterna skall omfatta studier av effekterna på både målart och icke-målart.

1.2. Undersökningssituationen

Fällan skall gillras och användas enligt tillverkarens eller andras rekommendationer.

Vid tester på djur i fångenskap skall en inhägnad användas som erbjuder en lämplig miljö som gör att djuren i målgruppen kan röra sig fritt, gömma sig och uppvisa normalt beteende. Det skall vara möjligt att gillra fällor och att övervaka fångade

djur. Om så är lämpligt skall fällan gillras så att hela fångstförloppet kan videofilmas med ljud.

Vid fälttester skall platser väljas som är representativa för dem som kommer att användas i praktiken. Eftersom fällans selektivitet och eventuella negativa effekter på icke-målarter är viktiga skäl för fälttester, kan det ibland vara nödvändigt att välja olika platser där chansen är stor att olika typer av icke-målarter finns. Varje fälla, hur den gillras och omgivningen skall fotograferas. Fällans identifikationsnummer skall anges på varje fotografi före och efter varje fångst.

1.3. Personal som utför undersökningen

Testpersonalen skall ha lämpliga kvalifikationer och utbildning.

Bland testpersonalen skall det finnas minst en person som har erfarenhet av att använda fällorna och som är van vid att fånga de djur som ingår i testet, samt minst en person som har erfarenhet av de metoder för bedömning av välbefinnande för fasthållande fällor och av metoder för att bedöma medvetlöshet i fråga om dödande fällor. Bedömningen av beteendereaktioner på att fångas i fällan och av motvilja mot fällorna bör till exempel göras av en utbildad person som är van vid att tolka den typen av uppgifter.

1.4. Djur som skall användas vid test av fällor

De djur som används för testerna i inhägnad skall vara friska och representativa för de djur som med all sannolikhet fångas i vilt tillstånd. De djur som används skall inte ha en tidigare erfarenhet av den fälla som testas.

Före testet av fällorna skall djuren hållas i förvar under lämpliga former och få tillräckligt med mat och vatten. Djuren skall inte förvaras på ett sådant sätt som kan leda till dåligt välbefinnande.

Djuren skall ha vant sig vid inhägnaden där testet skall äga rum innan testet startar.

1.5. Observationer

Beteende

Observationer rörande beteende skall göras av en person med utbildning, särskilt när det gäller kunskaper om arternas etologi.

Motvilja mot fällan kan bedömas genom att djuret fångas i en lätt igenkännbar situation, att man på nytt visar fällan för djuret i en likvärdig situation och därefter bedömer dess beteende.

Man måste försöka skilja på reaktioner på andra stimuli och reaktioner på fällan eller situationen.

Fysiologi

En del djur skall före testet utrustas med telemetriska mätare (bl.a. för att mäta puls och andning). Djuren bör förses med mätarna så pass långt före infångandet att de hunnit återhämta sig från eventuella störningar som de orsakats till följd av att ha utrustats med sådana mätare.

Alla försiktighetsåtgärder skall vidtas för att begränsa otillräckliga eller partiska observationer och parametrar, särskilt sådana som beror på mänsklig inblandning vid stickprovsundersökningen.

När biologisk stickprovsundersökning görs (blod, urin, saliv, etc.) skall den utföras på tider som är relevanta för fångsttillfället och de tidsberoende överväganden för de parametrar som skall bedömas. Kontrolluppgifter från djur som hålls på annat håll under goda villkor och för olika verksamheter, och basuppgifter innan fångsten sker, samt referensuppgifter efter extrema stimuli (t.ex. ett provokationstest med adrenokortikotropt hormon) skall också samlas in.

Alla biologiska stickprovsundersökningar skall tas och bevaras i enlighet med bästa kunskap för att säkerställa att de konserveras före analysen.

Analysmetoderna skall valideras.

Neurologiska undersökningar som görs med hjälp av reflexer (smärta eller ögon) i kombination med EEG-mätning och/eller VER- eller SER-mätning för dödande fällor skall utföras av en expert för relevanta uppgifter om djurets medvetslöshet eller om hur effektiv tekniken för att döda djuret är.

Om djuren inte blir medvetslösa och förlorar känslan inom den tid som beskrivs i testprotokollet skall de dödas på ett humant sätt.

Skador och patologi

Varje testdjur skall undersökas noggrant för en bedömning av eventuella skador. Röntgenundersökningar skall genomföras för att bekräfta eventuella frakturer.

Ytterligare noggranna patologiska undersökningar av de döda djuren skall göras. Obduktionen skall utföras i enlighet med vedertagen praxis av en erfaren veterinär.

Påverkade organ eller områden skall undersökas makroskopiskt och histologiskt om det är lämpligt.

1.6. Rapport

Undersökningsrapporten skall innehålla alla relevanta uppgifter om experimentets utformning, material och metoder samt resultat, särskilt

- a) en teknisk beskrivning av fällans utformning inbegripet vilket material den är tillverkad av,
- b) tillverkarens användarinstruktioner,
- c) beskrivning av testsituationen,
- d) väderförhållanden, särskilt uppgifter om temperatur och snödjup,
- e) testpersonal,
- f) antalet djur och fällor som testas,
- g) totalt antal fångade måldjur och icke-måldjur av varje art, och deras utbredning uttryckt som sällsynt, vanligt förekommande och riklig i det aktuella området,
- h) selektivitet,
- i) detaljer om bevis om att en fälla slagit igen och skadat ett djur utan att djuret fångats,
- j) observationer om beteende hos djuren,
- k) värden för de uppmätta fysiologiska parametrarna och metoderna,
- l) beskrivning av skador och obduktionen,
- m) tiden innan djuret blir medvetslöst och förlorar känseln, och
- n) statistiska analyser.

BILAGA IV

1. FORSKNING

Ett lämpligt urval av mätningar av fångade djurs välbefinnande måste bedömas vid tester av fångstsystem. Även om det för flera olika arter inte har utvecklats eller använts några sådana mätningar, i synnerhet fysiologiska mätningar och beteendemätningar, måste deras användning i normerna för de aktuella arterna verifieras genom vetenskapliga undersökningar för bestämning av basnivåer, reaktionsområden och andra relevanta mätningar.

Syfte

Den forskning som främjas och uppmuntras enligt artikel 11 måste i synnerhet syfta till att fastställa de bas- och referensuppgifter som behövs för att ange tröskelvärden för ytterligare parametrar, eller för att bedöma relevansen hos andra mätningar av välbefinnandet som inte omfattas av del 2.3 i dessa normer, inbegripet ett antal beteendemässiga eller fysiologiska indikatorer.

Särskilda mätningar som skall göras

De parametrar som skall studeras måste i synnerhet omfatta

- a) beteende hos djuret efter fångst, även läten, extrem panik, tiden tills djuret återgår till normalt beteende efter frisläppandet från fällan och motvilja. När det gäller tester av motvilja, måste omfattningen av undvikande av eller motstånd mot att komma nära den tidigare upplevda fångstsituationen bedömas, och
- b) fysiologiska parametrar som hjärtfrekvens och arytmi, samt biokemiska parametrar (blod, urin eller saliv) beroende på vilken art som undersöks, inbegripet glukokortikoidkoncentration, prolaktinkoncentration, kreatinkinasaktivitet, laktatdehydrogenasnivå (och, om möjligt, isoenzym 5) samt betaendorfinnivåer.

Storleksordningen på reaktionerna på de fysiologiska parametrarna framgår av basnivåerna och extremvärdena samt tidsfaktorn.

Med basnivå menas kvantiteten, koncentrationen eller hastigheten för den fysiologiska variabeln när individen inte störs av omgivningen. När det gäller fysiologiska variabler som ändras under perioder om några få sekunder eller minuter skall basnivån vara knuten till en viss verksamhet, till exempel att försöksdjuret ligger, står, går eller springer och hoppar. Med extrema nivåer avses värden som ligger nära maximi- eller miniminivån för det aktuella djuret. De fysiologiska reaktioner som anges ovan gäller förmodligen alla däggdjur, men de exakta basnivåerna och extrema nivåerna och förändringarna mellan dessa måste bestämmas för varje art som testas.

Aspekter av mätningar av fysiologiska reaktioner som anger lågt välbefinnande är om den uppmätta nivån är långt från den normala nivån och om nivån är ändrad under en lång period.

Om ytterligare tester måste göras för att avgöra om fångstmetoden uppfyller normerna kan en EEG-mätning (elektroencefalogram), mätning av visuellt framkallat svar (VER) eller av ljudmässigt framkallat svar (SER) utföras.